

ΠΡΟΩΘΟΥΝΤΑΙ ΑΛΛΑ ΑΝΤΙ ΑΛΛΩΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ...

«Έμφραγμα» στα Δικαστήρια του «πράσινου» Κράτους

Γραφείο βουλευτή
Αγγελος Κολοκοτρώνης

Η κυβέρνηση παρακάμπτοντας θέματα επείγουσας προτεραιότητας που έχουν φέρει την ελληνική Δικαιοσύνη στο χειρότερο σημείο της με μακροχρόνια άλτα προβλήματα όπως η καθυστέρηση στην εκδίκαση των υποθέσεων που αγγίζει πια τα όρια της αρνησιδικίας. Έκρινε ως μείζον θέμα άμεσης προτεραιότητας να αλλάξει ο τρόπος επιλογής των Προέδρων του Σ.Τ.Ε, του Προέδρου και του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, του Προέδρου και του Γεν. Επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου

Τα δικαστήρια όλης της χώρας κινδυνεύουν με «έμφραγμα», αφού συσσωρεύονται χιλιάδες υποθέσεις και δεν μπορούν να διεκπεραιωθούν. Το 2009 στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθήνας, σύμφωνα με την Ένωση Εισαγγελέων Ελλάδας, κατατέθηκαν περίπου 300.000 μηνύσεις μέχρι αρχές του Δεκέμβρη. Οι μηνύσεις αυτές υπολογίζεται ότι θα ορισθούν μετά από 3-4 χρόνια (για πλημμελήματα στα Μονομελή ή Τριμελή Πρωτοδικεία).

Μέχρι το τέλος του περασμένου χρόνου περίπου 750.000 μηνυτήριες αναφορές κατατέθηκαν σε όλες τις Εισαγγελίες της χώρας. Όπως αποκαλύφθηκε κατά τη διάρκεια της ετήσιας συνέλευσης της Ένωσης Εισαγγελέων Ελλάδας, η αύξηση είναι δραματική, αφού πέσει οι μηνύσεις που είχαν κατατεθεί κυμαίνονταν σε 250.000 στην Αθήνα και 500.000 πανελλαδικά. Εντυπωσιακή είναι και η καθυστέρηση στην έκδοση αποφάσεων, καθώς για αμετάκλητη απόφαση σε πλημμέλημα χρειάζονται 5-6 χρόνια και για κακούργημα 10-12 χρόνια.

Αντί λοιπόν να ασχοληθεί με το μείζον αυτό θέμα που ταλανίζει νομικούς και πολίτες, κρίθηκε ότι θα πρέπει να προηγηθεί η αλλαγή του τρόπου επιλογής προϊσταμένων των δικαστηρίων. Η

επαναφορά δηλαδή του λεγόμενου «αυτοδιοίκητου».

Είναι προφανές ότι και σε συνδυασμό με την παράλληλη εισαγωγή με επείγουσα διαδικασία της αλλαγής των διευθυντών όλων των βαθμίδων στο δημόσιο, και το σημερινό νομοσχέδιο για τις αλλαγές στην Δικαιοσύνη, επέρχεται ξανά στην χώρα μας το καθεστώς του «Πράσινου Κράτους».

Προσωπικότητες του κλάδου

Επί δεκαετίες οι προϊστάμενοι των δικαστηρίων και Εισαγγελιών Αθηνών και Θεσσαλονίκης επιλέγονταν από το Ανώτατο Συμβούλιο του Αρείου Πάγου, και ήταν κατά τεκμήριο αξιολογες προσωπικότητες του κλάδου.

Δεν πείθουν κανέναν οι μεγαλόσημες επικοινωνιακού χαρακτήρα διακηρύξεις του υπουργού Δικαιοσύνης, ότι με το εν λόγω σχέδιο νόμου επιτεγχάνεται σημαντική πρόοδος στην κατεύθυνση της ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης, επειδή προβλέπεται ότι πριν την εκλογή της ηγεσίας της από την Κυβέρνηση θα μεσολαβεί πλέον σχετική γνωμοδότηση του Προεδρείου της Βουλής. Είναι προφανές ότι κανένα ασφαλές εγγύριο δεν παρέχεται από τις προτεινόμενες ρυθμίσεις προς αυτή την κατεύθυνση.

Και τούτο, όχι μόνο διότι η εν λόγω γνωμοδότηση δεν προβλέπεται ελεύθερη αλλά επί συγκεκριμένων, προεπιλεγμένων από το Υπουργικό Συμβούλιο

προσώπων, όσο, κυρίως, διότι το αποτέλεσμα της, ήτοι η επιλογή τριών εκ των έξι προεπιλεγμένων υποψηφίων, ουδόλως δεσμεύει την Κυβέρνηση, η οποία δύναται να επιλέξει ως Πρόεδρο Ανωτάτου Δικαστηρίου ή Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου πρόσωπο το οποίο δεν συμπεριλαμβάνεται στην λίστα του Προεδρείου της Βουλής!

Αναγκαίο στάδιο...

Ακόμη περισσότερο, η εν λόγω έκφραση γνώμης δεν αποτελεί καν αναγκαίο στάδιο της διαδικασίας, αφού ορίζεται ρητά ότι σε περίπτωση κατά την οποία δεν υπάρξει γνωμοδότηση εντός δύο μηνών το Υπουργικό Συμβούλιο επιλέγει και χωρίς αυτήν την ηγεσία της Δικαιοσύνης.

Το ίδιο ισχύει και με το ζήτημα της προαγωγής στον βαθμό του Γενικού Επιτρόπου των διοικητικών δικαστηρίων η οποία ενεργείται με Π.Δ ύστερα από γνώμη της διάσκεψης των προέδρων της Βουλής κλπ. Αναρωτιέται κανείς πώς είναι δυνατόν ο Άρειος Πάγος να έχει αρμοδιότητα κατά το Σύνταγμα να επιθεωρεί όλους τους δικαστές και εισαγγελείς, να τους προάγει, να τους μεταθέτει, να ασκεί πειθαρχική εξουσία επ' αυτών, να τους πιάει, και να μην μπορεί να επιλέξει άξιους δικαστικούς ως προϊσταμένους όπως και στην περίπτωση της προαγωγής στον βαθμό του Γενικού Επιτρόπου των διοικητικών δικαστηρίων.